

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**LEGVM PON||TIFICIARVM GRE-||gorij noni, seu
Decretalium pentateu-||chus**

Mesnart, Martin

Parisiis, 1555

xxviii. De sepulturis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63486](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63486)

mine episcopo vindicare liceto. Si tamen in extremis agens velut vltimam exprimens voluntatem se & sua monasterio cuiquam legitime contulisse probabitur: hæc ipsi monasterio restituantur. Intestatus autem, etiam si suę mentis compos non fuisse, cum vltimam voluntatē expresserit, ostendetur, intellegitor.

2. *Sancto.* Laici verò de presbyterorum suorū mortuum substantia sicut in propriis seruis partes ne vendicanto. qui liberi facti erunt ad suscipiendū gradum & agēdum diuinum officiū, ab his præter diuinū officium ne quid exigitor. Peculium ipsorum sic diuiditor. Pars vna episcopo, altera ecclesię, tertia pauperibus, quarta parētibus assignator. Si idonei parentes non erunt: hanc episcopus recipito. In vsum ecclesię diligenter distribuito. Qui contra hoc præsumpsit anathematifator.

De sepulturis. Tit. 28.

7. *De vxore.* TAM viro quàm vxori libera elegundæ sepulturæ facultas esto.

Patri quoque vbi volt filios suos sepelire, nisi contra consuetudo erit, liceto.

8. *Fraternitatem.* Si qui ergo apud ecclesias & monasteria in queis religiosorum fratrum cōuentus constituti sient sepeliri desiderabunt: his ne contradicitor. At si quis relictis antiquis ecclesiis de patrum aliorūque parētum suorū sepulchris ad noua minūs religiosa loca transferri se mandasint: hoc viribus careto.

Itaque

Itaque vnusquisque regulariter in maiorum ^{1. Nos in-}
 fuorum sepulchris iaceto. Nulli tamen tam pro- ^{siuta.}
 priam quàm alienam sepulturam elégere prohi-
 betor. At in qua quis ecclesia cœlesti pabulo re-
 fici consueuerit, olli tertiam iudiciû sui partem
 quisque dato, legato. Sic demum vbicunq; li-
 bitum fuerit sepulturam elegito. Nemo aliter
 sub anathematis vinculo facito.

Sed & si quis parochianorum ecclesiæ cathe- ^{8. Cum}
 dralis alibi sepulturam elegerit: de testamêto ip- ^{super.}
 sius capitulo quarta portio relinquitor.

Immo quicumque in monasterium conuerti ^{2. Relatiô}
 volet siue in morte siue in vita, omnium rerum
 & possessionum de quibus pro salute animæ suę
 disponere decreuerit medietatem ecclesiæ ad
 quam pertinebit relinquitor.

Hodie autem si qui in ægritudine ipsa ad re- ^{4. De his:}
 ligionem transferint, ac de ipsa decessint: de bo-
 nis eorum ecclesiis à quibus assumpti sient por-
 tio canonica exhibetor. Si vero ad religiosa loca
 se in sanitate transferent: de his quæ locis ipsis
 religiosis conferent, sicut nec si priuatis contu-
 lerint, aliquid prædictis ecclesiis impartiri ne
 coguntor.

Cæterùm, vt ad sepulturam redeamus, cor- ^{6 Cum li-}
 pus humanum, quod ad ecclesiam sepeliûdum, ^{berum.}
 prout defuncta persona in vltima voluntate di-
 sposuerit, deferetur, nemo violêter capito. si fa-
 xit: ossa, & beneficia quæ occasione sepulturæ
 huiusmodi percepit his apud quos sepeliundû
 erit integrè restituere cogitor.

Qui alienum parochianum post adpellatio- ^{5. Ex par-}
 que ^{se. j.}

De Sepulturis

nem interpositam in ecclesia sua sepelierit, eius corpus restituito. Cū parochiali presbytero exinde de lite, si qua inter eos erit, amicabiliter conuenito.

10. In no-
stra.

Sed & si quibus ex priuilegio indulgentiæ speciali omneis pascim, præter interdictos & excommunicatos, ad sepulturam ecclesiasticam, qui apud ipsos eam elegerint, recipere, & fidei commissa in vltima voluntate relicta accipere, quarta parochiali ecclesiæ de cuius parochia mortuorum corpora adsumentur soluta cōcessum erit: alienos parochianos nisi qui apud eos sepeliri elegerint ad ecclesiasticam sepulturam ne recipiunt. & tunc parochialis ecclesia de omnibus à defuncto pro anima sua in vltima dispositione relicta quartam partem recipit. illi, nisi dolo, fraude eorum defunctus ad huiusmodi dispositionem inductus erit, residuum habet. Quicquid autem extra hoc ab alienis parochianis eorumve intuitu (nisi qui eorum oblati, conuersiue fuerint) seu ab iis qui ante legitimos annos decessint, sepulture eorum gratia receperint, hoc parochiali ecclesiæ restituito.

9. Certifi-
cari.

Cū autem priuilegium cuiquam ecclesie ita concessum super sepulturis erit, SALVA EARVM ECCLESIA RV M A QVIBVS CORPORA ADSVMENTVR IYSTICIA, hæc circa medietatem, tertiam, quartamve partem pro locorum diuersitatibus adtentor. Rationabilis cōsuetudo regionis prout que libet in suo sensu abundabit seruatur.

13. Abolenda.

Clerici tamen non obstante consuetudine

pro terra in qua quis sepeliendus erit pretiū ec-
clesiæ nomine ne exigunto.

Porrò cui viuenti communicatum erit, eidem ^{11. Ex par-}
defuncto communicator. Et si casu quis in mor- ^{te. ij.}
tem se præcipitem duit, maxumè si ex honesta
causa id euenerit, corp⁹ eius ecclesiasticæ nihilo-
minus sepulturæ traditor.

Contra verò quibus non communicatum erit ^{12. Sacris}
viuis, eidem defunctis ne communicator. Qui
prius ab ecclesiastica vnitæte præcisi, nec in ar-
ticulo mortis ecclesiæ reconciliati fuerint, ec-
clesiastica sepultura carento. Si quæ excommu-
nicatorum corpora quorundam vi, aut casu in
cœmeterio ecclesiastico tumultata erunt, & ab
aliorum corporibus discerni poterunt: exhuma-
ntor, ab ecclesiastica sepultura procul iactā-
tor. Sin discerni haud potis erit: cum eorū ofsi-
bus fidelium corpora ne extumulantor.

Episcopus tamen parochiano suo, etsi pro ^{14. Para-}
manifestis excessibus excommunicatus fuerit, ^{chiano.}
si dum in extremis ageret per presbyterum suū
iuxta formam ecclesiæ absolutus fuerit, cœme-
terium, & alia ecclesiæ suffragia ne denegato.
Quinetiam eius hæredes & propinqui ad quos
eius bona peruenerint, vt pro eodem satisfaciāt,
censura ecclesiastica compelluntor.

De parochiis & alienis paro-
chianis. Tit. 29.

NVL LV S episcopus alterius parochianum ^{3. Nullus.}
iudicato, vt nec ordinato.

Et si qui ex electa primū manfione alio ad ^{5. Signifi-}
^{cauit.}

Qui